Dört özellik vardır ki, kimde bunlar bulunursa o kimse tam bir münafık olur. Kimde de bu özelliklerden biri bulunursa, onu terk edinceye kadar onda münafıklıktan bir özellik bulunmuş olur: Konuştuğunda yalan söyler, anlaşma yaptığında hıyanet eder, söz verdiğinde sözünde durmaz, tartıştığında haddi aşar (haksızlık eder)

Abdullah b. Amr -radıyallahu anhumâ-'dan rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Dört şey vardır ki, bunlar kimde bulunursa, o kimse tam bir münafıktır. Kimde bunlardan bir özellik bulunursa, onu bırakıncaya kadar kendisinde münafıklıktan bir haslet var demektir. Bunlar; konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde sözünü tutmaz, tartıştığında haddi aşar, anlaşma yaptığında ihanet eder.»

[Sahih Hadis] [Buhârî ve Müslim rivayet etmiştir]

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir Müslümanda bulunması halinde, münafıklara çok benzemesine sebep olacak dört özellikten sakındırmıştır. Bu, söz konusu özellikler kişide baskın bir şekilde yerleşmişse geçerlidir. Yoksa nadiren görülen kimse bu kapsama girmez. Bunlar şunlardır: Birincisi: Konuştuğunda, kasten yalan söylemesi ve sözünde doğru olmamasıdır. İkincisi: Bir antlaşma yaptığında ona vefa göstermemesi ve muhatabına hıyanet etmesidir. Üçüncüsü: Söz verdiğinde sözünde durmaması ve verdiği sözü bozmasıdır. Dördüncüsü: Bir kimseyle tartışıp kavga ettiğinde, kavgası şiddetli olur, haktan sapar, onu çürütmek ve geçersiz kılmak için hileye başvurur, haksızlık eder ve yalan söyler. Nifak, içten farklı olanı dışa vurmaktır. Bu anlam, bu özelliklere sahip kişide mevcuttur. Onun nifakı, kendisiyle konuşanlara, verilen sözlere, emanet edilenlere, tartıştıklarına ve yapılan ahitlere karşı olur; İslam'da açıkça nifak içinde olan ve küfrü gizleyip, İslam'ını gösteren bir münafık değildir. Kimde bu özelliklerden biri bulunursa, o kişide o özelliği terk edene kadar nifaktan bir alamet vardır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/66537